

ՄԱՅՐ ԴԻՒԱՆ

ՄԻՒԹԱՐԵԱՆՑ ՎԵՆԵՏԿՈՅ. - Ի Ս. ՂԱԶԱՐ

(Շաբ. տիս Բազմ. 1922 էջ 254)

ԻԵ.

Յովան հպիսկոպոս հետեւեալ թուղթին մէջ Յարութիւն եաս .ին Հոռվմ մտնելու լուրը առ Մխիթար հաղորդած ատեն՝ թէ և ուրիշ բան չ'ըսեր այդ մասին, սակայն անոր շարժառիթն եղած է յաջորդ տարւոյն մէջ կատարուելից քահանայապեսական մեծ Յորեւեանը (Գայկիք. « Կենսագրութիւններ երկու Հայ Պատրիարքներու... » էջ 143):

Ամենին դիտելի սակայն այն է՝ որ թուղթս ուրիշ խիստ հետաքրքրական խնդիր մը երեւան կը բերէ յանձին Մխիթարյաց. Անոր մասին Յաւիտենական Քաղաքին մէջ խորհուածն ու ձեռնարկները՝ ոչ չոկ ազգային բարձրասիճանն եկեղեցականներու, այլ մինչեւ իսկ զերագոյն Խիմանութեան կողմանէ՝ կու զայ ինքնին անզամ մ'ալ հաստատել Ուխտիս Հեղմանակին Հոյակապ և ոսկեզող ձիրքերը, որոնք՝ զոր օրինակ՝ սրբանշացող հոգիներու սիրակէզ զոյել տուած են՝ նամակիս թուականէն 13 տարիներ առաջ՝ այսպէս. « Ո՛վ արուսեակը և պայծառ աստղդ պատուական: « Ո՛վ լուսինդ լրացեալ լուսատող զիշերոյ և երեկոյացեալ մամանակիս: Ո՛վ աղքիւրդ « զիսութեան և ակդ քաղցրահամ և առատարուին՝ որպէս անհուն զետոց. առողաւ « նելով զնացը զետոց քոց ուրախ առնեն զքաղաքան Աստուծոյ: Ո՛վ իմաստութեան « աղքիւր ուղիղ զնացը ընդ հետոցն Աստուծոյ: Ո՛վ հիմարկող հաւատոյս մերոյ « հայկազնեցու ». (« Schiarimenti e Documenti » էջ 11). և այլն, և այլն:

Գևրարգելոյ արքանոր տեսան տեսան

Միկրարայ վարդապետի եղոր մերոյ ի Քրիստոս

Յայտ առնեմ սիրով, Յարութիւն եպիսկոպոսն ի ԺԹ զեկտեմբերի եմուտ ի Հառմ, և հզեայր Մարկոսն ընդ նմա... Եկն և տէր Յակովն երեր զշափ պատկերի միոյ, թարց գրոյ և ծանուցման՝ թէ զինչ պատկեր իցէ այն, որ պարտիմ տալ նկարել, Կարծեցի թէ ընդ մօնսինեօրին, եղայր Մարկոսին յդիցիս և ծանուցես ինձ, իբրև հարցի ցնուա, ասացին զ գտնեմք: Եւ մաս որ հրամանք անձամբ եկեւալ տայցը զնապի միշտ խորհէաց ընդ Սուրբամբ եպիսկոպոսին, և նա ընդ տօն ձեւզէփին գտնել զկրպ և զեղանակ իմմ բիրելոյ զքեզ ի Հռոմ, լիմիլ հոգաբարձու ազգին մերոյ ողորմելոյ և այլն: Խոկ Աստուծ տնօրինեաց այսպէս, զի սուրբ ժողովն կոչիցէ զքեզ այժմ քարոզութեան աղազաւ, որ եկեալ ուսուցանիցես գոլիտաւորսն Հայոց, որք են բազում

այժմ, և զաւոց են ևս եւ այսու յուսամ թէ բաղձանք մեր կասարիցին. այսինքն գոյ և լինիլ ի Հոռմ Փրօռուաթօթ ոմն ազգին հայոց. զիտուն և տեղեակ ամենից իրողութեանց նոցին, և ծանօթագոյն ամենամնձ զթութեանն զորովականի մօր մերոյ սրբոյ եկեղեցւոյն կաթողիկէի, ոչ խնդրով փառաց և պատուաց, և կամ սիրով շահուց յառկանանց և այն, զոր տէր պարզեւեալ առաջացուացէ ամէն: Սուրբ Ժողովի զիրն եւ՛ կարծեմ այս փոսթին ժամանել առ քեզ, և վասն ապրիլեացն տալոց իցեն քեզ ամիսն ժի սկսութ, որ մի կամ Բ կրօնաւորօք նուցին ի Հոռմ Զայս ամենայն որ գրեցի, ոչ ոք գիտ, բաց ի տօն Ճիւզէփէն, Վուգիս եպիսկոպոսին և Ղաղըէմիզէնց Յօհանէն՝ որ է թարգման նորին: Բարի է մալոն ի ծածուկ, մինչ ի ժամանումն քո ի Հոռմ. յայսմանէ բարութիւնք մեծ ծնանին՝ եթէ զայցես վաղվաղակի....

Գերարզելութեան քոյոյ նւաստ ծառայ

գրեցաւ 1724 դեկտ. 23

ի սուրբ Յոնօֆիլին ի Հոռմ

Յօնան Եպիսկոպոս Սեպաստիոյ

Յուրաքանչեղական առաջարկութիւն

ԻԶ.

Կը հանենք հետևեալ պատառիկը Միիթարայ աշակերտներէն՝ Հ. Միթարյէլ վարդապէտ Վարդերեսեան Սերաստացւոյ նամակէն, զոր Աքրահօր զրկած է:

Վիրապատուելագումենի տեսան տեսան Այրայ Հօրդ իմոյ

Միիթարայ Աստուածաբանուրեան Վարդապէտի

... ի 23Ն նեպտեմբերի եկն լուրն առան կէնճելու, հինկ օր տօնանմայ արարին թօփից, և ի վերջի գիշերն զարմանալիք պայծառութիւն լապտերաց ի վերայ ծովու ի վերայ նաւոց և նաւակաց Ըսկուտարու մինչև ի կէմբիլն Ստոամպու պայծառութիւն և այլք արենստական հուրց և որումունք, բիրդից և զգեկաց այրեցմունք, յորոց հուր արհեստական իբրև զաս և իբրև զջրմուխ բարձրանայր յերկինս, և անթիւ թօփից արձակունք, աւելի քան զհինկ ժամ տևեաց: Բազում աղջկունք փորունք գերից, հազիւ գտանի զնող ի թրիստոնէց, ազէտ նոցին է յոյժ Յունանց լուաց թէ խարեւար գունտք հայոց ի՛ ձեռ անկեալք սրախո(դ)խողք եղաւալք են. և յումանց թէ տաճկունք բազումք անկեալք են ի նոցանէ....

Մնամ պատրաստական ամենայնի ես նուաստ ծառայ

Հայր Միթարյէլ Վարդապէտ

գրեցաւ զիրս ի թուին Քրիստոսի 1725ին

Հոկտեմբերի 5

ԻԷ.

Եահաւէտ թղթակցութեանց շարքը առաջ կը տանի Յովնան եպիսկոպոս՝ իր մտերմական նամակներովը Հոռվմէն առ Միիթար՝ ստէպ ազգային և կեղեցական հարցերու ըուրջ տեղեկութիւններ հասցնելով, անոնց կարգէն է և հետևեալք:

**Գերարգելոյ Հօր տեսան տեսան
Միմիրարաց Արքայի**

... ներ հոկտեմբերին խոզովթիւն մնե անկաւ ի մէջ խաչառուր վարդապետին և տէր Ստեփանին։ Պատճառն է, զի մուրհակ չարախօսութեան տւեալ են ի սանթուփիցն հինգ փունթով ի գերայ կարգաւորացն արեւելականաց, թէ փոփոխեալք են զովորական արարողութիւնն եկեցելոյն իրանց, մանաւանդ ի պատարագն։ Գիրն տւա Սաքրեպանդին, և նա խաչառոր վարդապետին, զի ցուցցէ կարգաւորացն և գրեսցէ զպատասնան։ Գրեաց նա զպատասնանն և տարեալ եցոյ կարտինալին, որ ասաց. Լաւ է, բայց պիտոյ է զի ստորագրիցն եպիսկոպոս և քահանայք գտեցեալքն ի Հոռոմ Եւ նորա առեալ զգիրն մինչ դարձաւ ի ժամն, էցիտ զուր Ստեփանն, որ նեկալ էր ի եալյալին։ Պատմեալ նմա զգիրն և ցուցեալ զգիրն՝ ասացեալ էր թէ պարտի ստորագրել։ Եւ նա ձգեալ էր առ վաղին։ Եւ ի վաղին ընդ առաջադրելն լւա թէ ինչ կարտորաս, կամաց կամաց։ Միւսն ևս զայրացեալ ելանչ առ Վրդանէս Նախկոպոսն, զի աացէ նմա ստորագրել. ևս նա հրաժարեալ է ի ստորագրելոյն, թէ ստորթեան ևս ոչ վկայիմ, զի ներ հայոց ոչ գոյ թէր պատարագ, Ընդ բորբոքիլն լուեալ է ի տէր Ստեփանէն զնախատինս ոչ թեթեւ։ Գնաց առ կարտինալն և ասաց, թէ են ոմանք, որք ոչ կամին ստորագրել. և նա հրամայեալ էր առաջադրել ամեննուն, զի ծանիցէ թէ ովք իցն ստորագրողն և ոչ կամեցողն։ Նա մինչ առեալ զթուխտն և դարձաւ, Վրդանէս եպիսկոպոսն, տէր Ստեփանն և տէր Պազմանարն զնացին առ կարտինալն տալ զպատասնան թարց զրի և զանկատեալք զնմանէ թէ ամենայնում իրն ներ խանէ զինքն, և զփոք իրն մեծացուցանէ աղաղակաւ, միթէ ոչ գտանի ոք՝ որ պատասխանիցէր առաւել բարեպէսւ...

Գերարգելութեան քոյոյ նուաստ ծառայ

գրեցաւ 1725 Նոյեմբերի
ի սուրբ Օնօֆրին

Ցօնան Եպս. Սեպաստիոյ

(Հարուտակելի)

Հ. Դ. Տաթևան

Ա Զ Դ

Կը խնդրուի մեր այն բաժանորդներէն՝ որոնց ցարդ չեն վճարած իրենց տարեկան բաժնեզննը՝ փութալ հասցնել Խմբագրութեանս։ Տարեկան բաժնեզնն ֆր. գաղ. 25. տոլ 5։

Խմբագրութիւնս պատասխանատու չէ որեէ կորուստի՝ յետ կարեռ եղած խնամքով առաջուները կանոնաւորապէս կատարելու։

Հասցէի որեէ փոփոխութիւն՝ հարկ է հանիսապէս հաղորդել Խմբագրութեանս։

Յանձնարարեաւ (Recoummāndatio) ծրագրով ստանալ փափազողք պէտք է յամելուն բաժնեզնոյն վրայ Փրագագառամ 8 սկ.

